

Протокол

№

гр. София, 06.07.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 06.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **5631** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 16.21 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - М. Г. Ц. - редовно призован, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ - НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА ГР. С. - редовно призован,
представява се от юрк. М., с пълномощно по делото.

СГП - редовно призована, не изпраща представител.

Страните /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА заявление от свидетеля Р. И. Д., от 27.06.2023 година, заявява, че не жела да свидетелства.

По доказателствата **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА по делото представените писмени доказателства.

ЗАЛИЧАВА като свидетел по делото Р. И. Д..

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на свидетелите:

Т. А. Е. 26 г., осъждан, българин, български гражданин, без дела и родство със страните.

П. Б. К. - 51 г., неосъждан, българин, български гражданин, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕНИ ЗА НАКАЗАТЕЛНАТА ОТГОВОРНОСТ по чл. 290 от НК.

Свидетелите обещаха да дадат верени показания.

СВИДЕТЕЛЯТ Е.:

Бяхме пета група и заедно с жалбоподателя бяхме в една стая, не помня кога. Бяхме в тази стая за наказание. Не помня дали мл. Инспектор П. К. да е бил там. Горещо –долу съм грамотен, мога да пиша. Накараха ме да напиша такова обяснение, старшината ми каза да го напиша. Не поддържам това обяснение и не помня нищо повече по случая. Не съм бил на случката, която се е случила. Не знам конкретно какво се е случило с жалбоподателя. Заплаши ме по слабичкия, не му знам имената.

СВИДЕТЕЛЯТ К.:

Помня на дата 28.04.2023 година имаше разпределение на новите лишени от свобода и лишени от свобода, които се изслушват за наказание. Групата беше много голяма около 35 човека, всички бяха на едно място. Постоянно се говореше на висок глас, викаше се. От стаята за разпределение началниците ни направиха забележка да въдворя ред, защото се пречеше на самото изслушване. Работя като мл. инспектор в затвора [населено място], пост № 3 и отговарях конкретно за реда в тази стая. Многократно влизах в стаята да отправям забележки да не говорят на висок глас, най-идейни бяха жалбоподателя и Т. Е.. Направих им забележка и разпоредих да не вдигат шум. Предупредих ги, ако не изпълнят разпореждането ми ще употребя физическа сила. Жалбоподателят ми заяви, че ако употребя физическа сила ще ме излежи и понеже има две вътрешни присъди и мен ще излежи.

Не знам и не съм видял някой да заплашва Т. Е. да попълни заявление и че ако не го стори ще има проблем. Не знам и не съм придобил убеждението, че Т.Е. се е уплашил от видяното. Колегата А. Г. В. присъстваше на случката.

Не мога да преценя колко е голямо помещението, където бяха 35 човека, но беше пренаселено. Когато влязох в стаята видях с очите си, че жалбоподателя говори на по-висок глас от останалите, така прецених. Понеже жалбоподателя три пъти не изпълни конкретното ми разпореждане, изведох го от вън и го предупредих, че ако не спре да говори на висок глас ще употребя физическа сила. Тогава жалбоподателя ме заплаши, остави си кафето на пейката, беше в непосредствена близост до мен на около 30 см., и когато се обърна рязко помислих, че ми посяга и реагирах да го избутам на определено разстояние, и така ръката ми попадна върху лицето му.

Възприех думите на жалбоподателя като заплаха, че ще ме излежи. Възприех заплахата непосредствено след неговата реплика.

Не съм заплашвал Т. Е. да пише обяснение и че ако не го напише ще има последствие за него.

Юрк. М. – Водя още един свидетел при режим на довеждане, които е присъствал на случката и моля да бъде разпитан, какви думи е изрекъл като заплаха и дали Т. Е. е писал обяснение под заплаха.

Жалбоподателят- Възразявам, свидетеля не е бил там.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И

ДОПУСКА до разпит при режим на довеждане свидетеля А. Г. В..

СНЕ САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯТ

А. Г. В. 45 г. неосъждан, българин, български гражданин, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН ЗА НАКАЗАТЕЛНАТА ОТГОВОРНОСТ по чл. 290 от НК.

Свидетеля обещаха да дадат верени показания.

СВИДЕТЕЛЯТ: Работя в затвора С., като мл. инспектор. На датата 28.02.2023 година не съм присъствал заедно с П. Б. К. в разпределителната стая. Присъствах в района на поста на инспектора, защото граничи с моя пост и когато има голям обем от работа на поста на П. Б. К. съдействам и помагам за по-бързото овладяване на ситуацията и за реда. На тази дата се намирах в района на поста. Обема на разпределението беше много голям, имаш много хора в саята. Мл. инспектор П. К. многократно отправяше предупреждения към хората, които бяха на разпределението и които пречат на комисията да изпълняват своите задължения. Същата комисия ни разпореждаше да овладеем положението и да се пази тишина, за да могат да работят. Мл. Инспектор П. К. многократно направи забележка на присъстващите вътре, явно е видял кой е говорил на висок тон и е конкретизирал жалбоподателя. Той заедно с Т. Е. по мои спомени, но не съм сигурен, си мислех, че искаха да посетят санитарен възел и в същото време бяха извикани да ги предупредят да не повишават тон и да спазват вътрешния ред. По спомен това което чух, л.св. Ц. каза на мл. инспектор К., че е стар затворник, пандизчия и може да го излежи и него. В този момент мл. инспектор П. К. постоянно му разпореждаше да спазва дистанция и да не нарушава личното му пространство. Жалбоподателят продължаваше да спори и ръкомаха с ръце. След поредно разпореждане на П. К., жалбоподателя не спря и инспектора се опита да го избута или да го удари, не можах да видя и след като видях тази ситуация моментално се намесих да предотвратя ситуацията между тях двамата. Не съм видял някой да заплашва Т. Е., че ако не напише обяснени по случая ще има последствия. Не съм видял и чул някой да го заплашва.

По принцип на този пост, където давам има защитени обособени спални помещения. Лишения от свобода Ц. няколкократно е посещавал помещенията, повече случай след пререкания с други лишени от свобода, за защита на неговата сигурност. Не съм присъствал и нямам спомен, той да е влизал в контакт със служителите.

Жалбоподателят - Това са наблюдения от дълги години на свидетеля А. В..

Страните /поотделно/ - Няма да сочим други доказателства и нямаме искане по доказателствата.

С оглед изчерпване на доказателствените искания, СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

Жалбоподателят - Моля да уважите жалбата по съображения, изложени в нея. Разбирам, че на поста на който е бил инспектора е изнервящо място, бяха около 35 души. Не считам, че е правилно и редно относно правата на човека, че трябва да се стига до такава саморазправа. При положение, че не е използвано от моя страна нищо. Спазвам реда и дисциплината и ще продължа да ги спазвам. Считам, че би било редно по друг ред да се търси справедливост, а не чрез физическа сила.

Юрк. М. - Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. В случай считам за доказано, че има словесна закана за саморазправа на лишен от свобода със служител. За да не се формира чувство за безнаказаност, че може някой да отправя заплахи към служителите, моля да отхвърлите жалбата.

ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ.

СЪДЪТ УВЕДОМИ страните, че ще обяви решението си.

Съдебното заседание беше прекъснато в 17.05 часа.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание за постановяване на решението си.

Съдебното заседание продължи в 17.19 часа

СЪДЪТ ОБЯВИ решението си в присъствието на страните:

На основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл.111, ал.6, т.1 от ЗИНЗС, Административен съд София-град, 60-и състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Заповед № 210 от 31.05.2023 г. на началника на Затвора-С., с която на М. Г. Ц., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора-С., V група, е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от седем денонощия“ за нарушение чл. 96, т. 3 и чл. 96, т. 4, във връзка с чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 5 и т. 7 от ЗИНЗС.

ОСЪЖДА М. Г. Ц. да заплати по сметка на Административен съд – София град държавна такса в размер на 10 /десет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване на основание чл.111, ал.7 от ЗИНЗС пред тричленен състав на Административен съд София-град с касационна жалба в 14 дневен срок от днес.

СЪДЪТ ОБЯВИ, че в рамките на днешния работен ден ще бъдат изготвени мотивите на съдебното решение.

Препис от решението НЕЗАБАВНО да се изпрати на страните, след изготвяне на мотивите.

СЪДЪТ ОБЯВИ решението си.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 17.21 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: